रोरुंशिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाणि चौरादिककुंशयतिवत् (232) ज्ञेयानि ।

(1428) "रुष हिंसार्थः" (I-भ्वादिः-693. सक. सेट्. पर.) 'शपि रोषति हिंसायाम्, रोषे रुष्यति रोषयेत् ॥' (श्लो. 179) इति देवः । रोषकः-षिका, रोषकः-षिका, रुरोषिषकः-रुरुषिषकः-षिका, रोरुषकः-षिका ; [1]रोषिता-रोष्टा[A]-ष्ट्री, रोषयिता-त्री, रुरोषिषिता-रुरुषिषिता-त्री, रोरुषिता-त्री ; इत्यादीनि समस्तान्यपि रूपाणि भौवादिकरेषतिवत् (1408) बोध्यानि । [2]रुष्टः-[B]रुषितः, [3]रुषितमनेन, रोषितं वा, [4]रोषणः, [5]गृध्ररोषं रोषति इतीमान्यस्माद् भवन्तीति विशेषः ।

(1429) "रुष रोषे" (IV-दिवादिः-1230. अक. सेट्. पर.)

'—हिंसायाम्' इति सिद्धान्तकौमुदीपाठः । '—जिहासायाम्' इति केचित् ।

'शपि रोषति हिंसायाम्, रोषे रुष्यति रोषयेत् ॥' (श्लो. 179) इति देवः ।

---

1. 'तीषसहलुभरुषरिषः' (7-2-48) इति तकारादावार्धधातुके इड्विकल्पः । इडभावपक्षे 'ष्टुना ष्टुः' (8-4-41) इति ष्टुत्वेन टकारः ।
2. 'रुष्यमत्वरसंघुषास्वनाम्' (7-2-28) इतीड्विकल्पः । धातोरस्य तकारादावार्धधातुके इड्विकल्पस्य विधानात् 'यस्य विभाषा' (7-2-15) इति निष्ठायामिण्निषेधे प्राप्ते इड्विकल्पविधानमिति बोध्यम् । अत्र 'मतिबुद्धिपूजार्थेभ्यश्च' (3-2-128) इत्यत्र चकारस्यानुक्तसमुच्चयार्थकत्वमाश्रित्य वर्तमाने कर्तरि क्तप्रत्ययः । **न्यासे** (7-2-28) 'रुष रोषे' इत्यस्मान्निष्ठायामिड्विकल्पस्य प्रतिपादनात्, तत्रोपयोगाभावात्, दैवादिकस्य रोषार्थकस्य अत्र सूत्रे (7-2-28) ग्रहणं **न्यासकार**सम्मतमिति प्रतिभाति ।
3. 'उदुपधाद् भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम्' (1-2-21) इति भावे आदिकर्मणि च कित्त्वविकल्पोऽत्र ।
4. नन्द्यादेः (3-1-134) आकृतिगणत्वेन कर्तरि ल्युप्रत्ययोऽत्रेति ज्ञेयम् ।
5. 'उपमाने कर्मणि च' (3-4-45) इति उपमानकर्तरि णमुल् । 'कषादिषु—' (3-4-46) इति यथाविध्यनुप्रयोगः । गृध्र इव हिनस्तीत्यर्थः ।

A. 'रेष्टारं रेषितं व्यास्यत् **रोष्टा**ऽक्षः शस्त्रसंहतीः ॥' भ. का. 9. 31.

B. 'जघान **रुषितो रुष्टान्** त्वरितस्तूर्णमागतान् ॥' भ. का. 9. 20.